

LANGSOM SPONTAN!

Tekst: Sissel Beate Eriksen Skar

Vi har fire damer foran oss. Blant disse fire er det gått tapt to keramikere og en stofftrykker, den fjerde har alltid villet veve. De tre andre ble også billedvevere, og sammen danner de Vevkollegiet Arakne i Trondheim. På Nordisk vevsymposium i sommer stiller de ut nye arbeider. Gled dere!

Et stille silregn og grått gatebilde preger Trondheim denne dagen, men sammen med Arakne ble dagen fargerik. De trønderske tekstilkunstnerne har samarbeidet i Vevkollegiet Arakne siden 2007. Billedveverne er Anne-Kirsti Espenes, Mette N. Handberg, Randi H. Hjort, eneste nordtrønder i den trønderske kurven er Kamme Greiff. Kvinners kamp er tema for gruppens høstutstilling som vises i Halden kunstforenings lokaler på Rød Herregård, men først på Norges Husflidslags Nordisk Vevsymposium 31. mai – 2. juni.

Arakne

Ideen til vevkollegiet kom fra Anne-Kirsti. Hun hadde hørt om både The British Tapestry Group og European Tapestry Forum og ville gjerne være med i en kunstnergruppe, et forum for samarbeid og faglige diskusjoner.

-Jeg beundret Mette og tok kontakt med henne. Hun kjente Randi, og vi måtte ha med Kamme. Astrid Wallster Holdbakk og Randi Lium var også med i starten. Alle var begeistret, alle hadde savnet et kollegialt forum, sier Anne-Kirsti, og roper at mange medlemsmøter foregår på skype.

Vevkollegiet fikk navnet Arakne, fra gresk mytologi. Arakne fra Lydia var en begavet veverske, som påsto at hun var bedre enn gudinnen Athene. Dermed utfordret førstnevnte til vevkonkurranse. Arakne angret at hun hadde

gjort opprør mot Athene og ville henge seg. Gudinnen skånet imidlertid livet hennes, men skapte henne om til en edderkopp. Tekstilkunstnerne understreker at de ikke setter seg opp mot myndighetene, men de vil selvfølgelig ha oppmerksomhet rundt sin kunst, hvor de peker på aktuelle spørsmål.

-Det er klart lettere å promotere vev når vi er en gruppe, og ikke bare enkeltpersoner. Vi står på! Målet vårt som vevkollegium var et femårs-prosjekt, Verdensveven Weave World Wide, med én utstilling i året med workshop i forkant av utstillingene, hvor det jobbes med valgt tema. Hver utstilling presenterer ett felles verk, som er satt sammen av

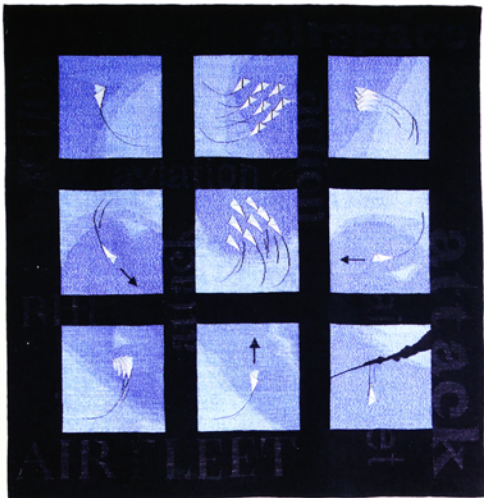

Vevkollegiet Arakne. Fra venstre Anne-Kirsti Espenes, Randi H. Hjort, Kamme Greiff og Mette N. Handberg. Foto: Sissel Beate Skar

Mette N. Handberg, Chatbox, 2011 ©Mette N. Handberg/BONO 2013 Foto: Randi H. Hjort

Randi H. Hjort, Luftaktivitet, 2012 ©Randi H. Hjort/BONO 2013 Foto: Randi H. Hjort

"Verdens viktigste summetone" av Anne-Kirsti Espenes 2012 Foto: Randi H. Hjort

vevnader i samme format, 55 x 55 cm. Ett arbeid fra hver av de fire. I tillegg vises individuelle arbeider med tilknytning til det felles samlede tema Verdensveven/ Weave World Wide. Her vil formatene være forskjellige. Vi hadde aldri greid en utstilling i året hver for oss. Egen web-side var også et mål i prosjektet. Og vi har klart det, sier Randi om prosjektet som avsluttes neste år.

Arakne fikk midler av Bildende Kunstners Hjelpefond til web-siden, i tildelingsbrevet heter det at fondet vil støtte en liten, men tradisjonsrik del av billedkunstfeltet. Dessuten at det er viktig å støtte kunstnermiljøet utenfor osloregionen.

Da vi spør hva som er fellesnevneren for de fire billedvevne, svares det ull. Vi føyer til at billedvevne ikke kun bruker ull. Her det ikke bare spennvidde i motiv, men også

i materialer. Mette skynder seg å si:

-Vi setter vår ære i å beholde vår egenart, ikke å ligne hverandre.

Samfunnsengasjement

Da vi spør om norsk billedvevs kår i dag, blir det først litt stille. De innrommer litt mismot, men det overskygges av optimisme. De støtter seg også til trendforskning som tydelig sier at tekstil er på vei opp.

Kamme utbryter:

-Vi er en egen rase som holder på med dette. Vanligvis er jeg utålmodig, men billedvev har jeg tålmodighet til.

Vevkollegiet er enige om at det er for få utstillingsmuligheter. Arakne vil også gjerne inn i større gallerier for å stille ut i sine arbeider. Men også det har to sider. Å delta i utstillinger kan være dyrt. En annen sak er en ny museumsordning som sier at stillererne skal motta vederlag for

Kamme Greiff, Kina erobrer verden, 2012 ©Kamme Greiff/BONO 2013
Foto: Randi H. Hjørt

å delta. Dette kan føre til at museer tenker seg om to ganger om før de bestiller utstillere med dyre produkter Billedvev er jo kostbare arbeider som det tar tid å skape. Her er det langsom spontanitet som gjelder!

-Joda, ære og fine ord får vi, men det er dårlig butikk når det gjelder økonomi. Interesserte finnes, men med økonomisk usikkerhet blir det i alle fall ingen impulskjøp. Bedrifter bør tenke seg om, de vil ha nytte av tekstiler. Ikke bare som øyegodt, men også som demping av akustikk, sier Mette.

Når det gjelder utsmykking av nybygg, mener Kamme at det er mange i byråkratiet som ikke har god nok peiling.

-De må også være nyskapende. De kan ikke tre byråkratisk regelverk nedover oss, vi må være kreative.

Randi nikker:

-Det er viktig at noen tar vare på håndverket, slik at kunnskapen om hva som skjer når du vever, blir tatt vare på. Våre arbeider er dessuten ikke bare dekorative, de er samfunns-

engasjerte. Vi forteller gjennom veven, vi tar pulsen på tiden.

Bak fram og borte vekk!

Selvfølgerlig har det skjedd mye i årenes løp for disse fire. Mette forteller at hun fikk et oppdrag fra Katedralskolen i Trondheim. Da hun kom til avdukingsseremonien, var det som seg hør og bør laken over vevarbeidet, og fullt av elever i foajeen. Da avdukingen skjedde, fikk tekstilkunstneren en overraskelse: Teppet hang med baksiden fram! Her overtar Kamme og forteller at Namsos kunstforening bestilte et teppe av henne, som skulle pryde lokalene til Forretningsbanken. Kamme gikk dit og så på lokalene hvor teppet skulle henge, og så gikk veien hjem til veven. Da Kamme kom for å henge opp teppet på tildelt vegg, var veggen revet!

Les mer og se flere bilder av Vevkollegiet Araknes arbeider på www.arakne.no

FIRKLØVERET

Foto: Sissel Beate Skar Kilde: arakne.no

Mette Handberg sier at hun allerede fra hun var svært liten visste at hun skulle gjøre noe med hendene. Keramikk eller smykker, trodde hun etter hvert. Men da hun tok tekstil-linjen på Bergen kunsthåndverksskole, fikk hun lage en prøvelapp i billedvev og ble fascinert av faget. Hun har vevd kirketekstiler til flere kirker i Sør-Trøndelag. Mette benytter tradisjonell gobelinteknikk i billedveven, hun tar ofte i bruk små speil i teppene som gir interessant virkning. Hennes variasjon i matte og blanke fibre, metalltråd og floss skaper den stemningen hun tilstreber.

Kamme Greiff fra Namdalen i Nord-Trøndelag hadde en tante som vevde meråkervev. Etter husflidsskole i Namsos, gjenoppdaget hun veven: - Dette vil jeg! var hennes beslutning, og vev-veien gikk blant annet til Kunsthochschule i Münster i Tyskland og deretter Kunst- og Håndverksskolen i Oslo, hvor det ble mer og mer billedvev. Stofftrykk syntes hun etter hvert ble for mye kliss! Kamme har hatt mange utsmykninger i offentlig og privat regi og er innkjøpt av mange offentlige og private samlinger. I et abstrakt formspråk arbeider hun med varierte tema.

Randi H. Hjort hadde en mor som vevde tekstiler til huset. Selv drømte Randi om keramikk. På Manger folkehøgskolen arbeidet hun tilfreds med håndverket. Deretter gikk hun Bergens Kunsthåndverksskole, her hadde hun aldri undervisning i billedvev. Det har hun lært seg selv etter hvert. Hennes formspråk er abstrakt, men det er alltid en historie som ligger bak arbeidene hennes. Hun er opptatt av samtiden og setter søkelys på saker hun mener bør loftes fram. Spesielt til liturgiske klær bruker hun i tillegg teknikker som stofftrykk/ etsing og broderi.

Anne-Kirsti Espenes stadfestet sitt yrkesmål allerede til tentamen på ungdomsskolen, hvor hun i lyriske ordelag slo fast at veven var hennes framtid. Hun husker at hun som barn

gledet seg til å få store hender, for de voksne laget så mye vakert håndarbeid med de store hendene sine! På Elen Ofstads skole i Trondheim fikk hun råd om å ta med vevinteressen og dra til Skottland. Her fikk hun sin billedvevutdannelse ved Edinburgh College of Art. Fransk gobelin fikk hun et innblikk i gjennom et kurs i Provence. Hennes ønske er å framheve og etterstrebe den unike kvaliteten billedvev har uavhengig av andre kunstformer.

